

- Dzień dobry

> Dzień dobry

- Ile lat ma Pani zakład pracy?

> Kochana, ja go prowadzę 25 lat, a zakład istnieje od 38 roku. Zakład założył mój tata, a po nim przejął go mój mąż, a po mężu ja.

- Czym zajmowała się Pani w minionych latach?

> Na początku pracowałam w "Domu Mode Leda", jednak przestałam pracować, gdyż urodziłam dwóch synów. Któregoś dnia mąż zaproponował mi pracę w zakładzie. Po śmierci męża przejęłam zakład, nauczyłam się wszystkiego i prowadzę go do tej pory.

- Trudne jest takie naprawianie butów?

> Dostyc tak, niektóre rzeczy są łatwe a niektóre bardzo skomplikowane.

- Pani sama prowadzi zakład?

> Nie, jest jeszcze pomocnik, który robi trudniejsze rzeczy, takie jak zakładanie obcasów?

-Więcej klientów miała Pani w tamtych czasach czy teraz?

> Jeśli chodzi o klientów to kiedyś było ich więcej, teraz jest tak, że jak komuś zepsuje się obuwie, to idzie i kupuje nowe.

- Jakie są przyszłe plany zakładu, czy będzie on jakiś sposób rozbudowywany?

> Niestety, ten zakład już pada, podnieśli nam czynsz, a butów do naprawy jest coraz mniej. Dlatego zakład przenosimy do mojego domu.

- Klienci byli miłsi w tamtych czasach czy teraz?

> W tamtych, teraz są tacy, żeby tylko dać i odebrać buty.

- Cieszy się Pani ze zmiany miejsca zakładu?

> Tu już się przyzwyczaiłam i chciałabym tu zostać, ale widzę że jest coraz mniej klientów, a za lokal trzeba płacić coraz więcej.

- Ma Pani swoich stałych klientów?

> Tak, mam i już nawet dałam im ulotki, żeby wiedzieli, gdzie nas szukać.

- Reklamuje Pani jakoś zakład?

> Tak, czasami zatrudniam kogoś, by roznosił ulotki.

- Żałuje Pani ciężko przepracowanych lat?

> Nie, naprawianie butów sprawia mi przyjemność, to moje hobby.

- A zdarza się tak, że ktoś oddaje i nie odbiera butów?

> Tak, nawet bardzo często. Zdarzyło się nawet, że Pani po dwóch latach przyszła odebrać buty, a w przepisach jest wyraźnie napisane, że po 6 miesiącach, szewc może wyrzucić buty.

- Skąd bierze Pani materiały potrzebne do naprawy?

> Ze specjalnej firmy znajdującej się Częstochowie.

- Czy chciałaby Pani może coś od siebie dodać na koniec?

> Ten zakład jest dla mnie bardzo ważny, chciałabym, żeby po mnie przejęli go moi synowie, a później ich dzieci.

- Dziękujemy bardzo, że poświęciła nam Pani chwilę.

> Ja również dziękuję.

Wywiad przeprowadziły Aleksandra Kuczmarska i Paulina Kwiatkowska uczennice klasy 1g3 Technikum Gastronomiczno-Hotelarskiego nr 2 im. prof. Stanisława Bergera w Warszawie.